

Kapitel XIII.

Om den tvungne Forligsprøve.

§ 154.

Gjenstand for tvungen Forligsmægling ere alle borgerlige Domsfager i første Instans. Dog er Forligsprøve ei fornøden:

- a) naar Sagsøgte ikke har Bopæl her i Landet;
- b) naar Modfordringer gjøres gjældende, om endog selvstændig Dom for dem paastaas;
- c) naar Eksekutivproces anvendes, jfr. § 382.

§ 155.

I Underretssager foregaar Forligsmæglingen ved Retten paa den Raade, som hidtil har været gjældende med Hensyn til private Politifager.

§ 156.

I Landsretssager foregaar Forligsmæglingen ved Forligskommissionen under Sagttagelse af de hidtil herom gjældende Regler.

§ 157.

Selv om der ikke fremsættes Formalitetsindsigelser henteede fra Mangler ved Forligsmæglingen, har Retten ved Begyndelsen af den mundtlige Forhandling og forinden Realitetsproceduren af egen Drift at undersøge, om behørig Forligsmægling har fundet Sted. Befindes dette ikke at være Tilfældet, bliver Sagen at afvise eller efter Rettens nærmere Bestemmelse at udsætte, for at behørig Forligsmægling kan finde Sted.

Naar overhovedet Forlig har været forsøgt i Anledning af Sagen, er Forligsflagens Indhold ikke til Hinder for en senere Udvidelse eller Forandring af Søgsmålsgrunde eller Paastande.

§ 158.

De lovbefalede Følger af Indstævntes Udeblivelse fra Forligsmæglingen eller af Mangel af personligt Møde ved den gjøres først gjældende ved den endelige Dom.

Andet Afsnit.

Om Procesmaaden ved Landsretterne.

Kapitel I.

Om de Skrifter, som veyles mellem Parterne og om de Skrifter, som skulle forelægges Retten forinden den mundtlige Forhandlings Begyndelse.

§ 159.

Procesfen indledes med Sagsøgerens Klageskrift. Dette skal indeholde:

- a) Sagsøgerens Navn og Bopæl samt den af ham antagne Sagsførers Navn og Bopæl eller en Erklæring om, at ingen Sagsfører agtes benyttet; Sagsøgtens Navn og derhos hans Bopæl eller Opholdssted, forsaavidt den eller det vides. Fremdeles skal nævnes en Person,